

Прѣдъ Гретето смирено —
Нали въ любовь до гробъ не би се клѣлъ?

ФАУСТЪ.

И отъ сърдце!

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Но то се вѣкъ разбира!

Копнежи, пламенна любовь,
За нея да умрешъ готовъ —
И туй ли отъ сърдце ще ти извира?

ФАУСТЪ.

Я стига. — Да. Кога копнѣя,
На мойта мжка и на моя пламъ
Да найда име, цѣль се рѣя
По цѣлий свѣтъ — и пакъ не знамъ;
По най-възвишенитѣ думи тичамъ,
Безкраенъ, вѣченъ, вѣченъ го наричамъ,
Душа ми що гори жаръ —
И туй ли е салъ дяволска игра?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Но азъ съмъ правъ!

ФАУСТЪ.

Я слушай! правъ бжди:

Но мира дай на моитѣ гърди;
И, който е юнакъ на фрази,
За себе нека правото запази.
Но вече да вървимъ,
Тозъ празенъ споръ е нетърпимъ.
На тебе правото остава,
Защото нѣма що да правя.

